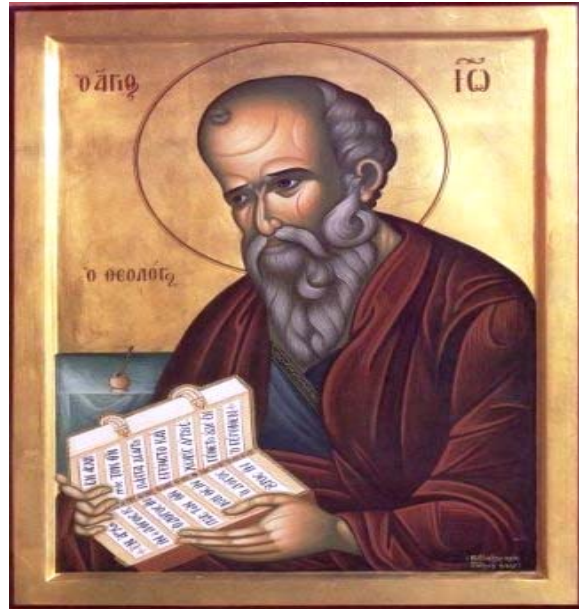

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΟΥ
ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Τηλ. 210 8027738 e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
ΚΥΡΙΑΚΗ Ἀ' ΛΟΥΚᾶ 25^η Σεπτεμβρίου 2011 ΕΤΟΣ 4ον ΤΕΥΧΟΣ 172ον

11 π.μ. «**Νεανικές Συντροφίες**» **Κατηχητικά Σχολεία** ὄλων τῶν βαθμίδων. (Στό κέντρο Νεότητος ζαΐθουσα πίσω ἀπό τόν Ἱερό Ναό).
Ἀρχίζουμε 2 Ὀκτωβρίου. Κυριακή Α' Λουκᾶ (Λουκ. 5, 1-11)

Κυριακή Α΄ Λουκᾶ
(Λουκ. 5, 1-11)

«Ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν Αὐτῷ»

Ἡ σκηνὴ τῆς σημερινῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ἀγαπητοί μου, ἐκτυλίσσεται στὴν λίμνη Γεννησαρέτ. Εἰς τὴν ὠραία αὐτὴ λίμνη ἀπὸ πρωΐας ὁ Κύριός μας καταμαγεύει πλῆθος πολὺ. Εἶναι οἱ ἀκροατές Του. Εἶναι διψασμένοι γιὰ ἀλήθεια, γι' αὐτὸ καὶ ἀκολουθοῦν τὸν Διδάσκαλο παντοῦ. Θέλουν νὰ ξεδιψάσουν μὲ τὰ νάματα τῆς διδασκαλίας τοῦ Κυρίου. Γιατὶ οἱ ἀπλοὶ διδάσκαλοι ἢ οἱ μεγάλες ἀνθρώπινες διάνοιες ποὺ διδάσκουν, ἀντλοῦν ὅσα διδάσκουν ἀπὸ πηγές ἀνθρώπινης σοφίας. Οἱ προφήτες ἐπίσης δίδασκαν καὶ προφήτευαν περὶ τῆς ἀληθείας ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ὁδοῦ ποὺ ὀδηγεῖ στὴν ἀλήθεια καὶ στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ λέγοντας: «Τάδε λέγει Κύριος»

Ὁ Ἰησοῦς ὅμως λαλεῖ «ρήματα ζωῆς αἰωνίου» γιατί εἶναι ἡ ἀλήθεια, εἶναι τὸ φῶς, εἶναι ὁ σαρκωθεὶς Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἡ μοναδικὴ πηγὴ κάθε σοφίας καὶ διδασκαλίας καὶ ὑποδεικνύει: «Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ποταμοὶ ὕδατος ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεῦσουσιν ὕδατος ζῶντος». Πέραν τούτων· ὁ Ἰησοῦς καινοτομεῖ ὡς πρὸς τὸν τρόπο διδασκαλίας ποὺ δὲν μοιάζει σὲ τίποτα μὲ τὴν τακτικὴ τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων. Τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ Ἰησοῦ διακρίνει ἀπλότητα, σαφήνεια, λιτότητα, καθαρότητα· γιὰ τοῦτο καὶ τὰ πλήθη τῶν ἀκροατῶν «ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ Αὐτοῦ» «ἦν γὰρ διδάσκων ... ὡς ἔχων ἐξουσίαν».

Πολλὰ πλοίαρια εὕρισκονταν στὴ λίμνη. Ὁ λαὸς συνωστίζεται γύρω ἀπὸ τὸν Κύριο, γιατί θέλει νὰ βλέπη τὸ θεῖο πρόσωπό Του· ν' ἀκούη καλλίτερα τοὺς λόγους του. Σὰν βῆμα, σὰν ἄμβωνα χρησιμοποιοῖ ὁ Ἰησοῦς ἓνα μικρὸ πλοίαριο καὶ ἀπὸ ἐκεῖ περιβλεπτός καὶ περιφανῆς ὁμιλεῖ, διδάσκει, ἐμπνέει, παρηγορεῖ, ἀνακουφίζει, σοφίζει καὶ γαληνεύει τοὺς ἀκροατές Του. Εἶναι τὸ πλοῖο τοῦ Σίμωνα.

Ὅταν δὲ ἔπαψε νὰ ὁμιλῇ εἶπε στὸν Σίμωνα Πέτρο· «Γύρισε τὸ πλοῖο τώρα στὰ βαθειὰ νερά τῆς λίμνης καὶ ρίξτε τὰ δίκτυα γιὰ ψάρεμα». Ἡ ὥρα δὲν ἦτο κατάλληλη γιὰ ψάρεμα, ἀλλὰ καὶ ἡ χθεσινὴ βραδιά ἦταν φτωχὴ καὶ ἄγνη. Ὁ Πέτρος παρὰ τίς

ἀποτυχίες τις χθεσινές, ὑπακούει καὶ πειθαρχεῖ. Καὶ «ὡ τοῦ θαύματος» τὸ δίκτυ εἶναι τώρα τόσο γεμᾶτο ὥστε κινδυνεύει ἀπὸ «τὸ πλῆθος τῶν ἰχθύων» νὰ σχισθῆ. Καὶ γεμίζουν οἱ βάρκες ἀπὸ τὴν ψαριά, ὥστε ἀπὸ τὸ βάρος ὑπάρχει ἀνησυχία μήπως βυθιστοῦν. Ἐπεσε τότε στὰ γόνατα τοῦ Ἰησοῦ ὁ Πέτρος ἐκπληκτος ἀπὸ τὸ θαῦμα καὶ ἀνήσυχος ἀπὸ τὴν ἀναξιότητά του λέγοντας «Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι Κύριε». Καὶ ἄκουσε γλυκύτερο ἄγγελμα, χαρμόσυνο μήνυμα: «Μὴ φοβᾶσαι· ἀπὸ σήμερα γίνεσαι ἰκανὸς ν' ἁλιεύης ἀνθρώπους καὶ νὰ τοὺς εἰσάγῃς εἰς τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ.»

Οἱ δύο ἀδελφοί, Πέτρος καὶ Ἀνδρέας, ἀλλὰ καὶ οἱ συνάδελφοι καὶ συνεργάτες τους, Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, ἀφοῦ ἐπανεφέραν τὰ πλοῖα στὴν ὄχθη, ἄφησαν τὰ πάντα, τὰ δίκτυα, τὰ ψάρια κ.λπ. καὶ ἀκολούθησαν τὸν Διδάσκαλο. Ἀπ' αὐτὴ τὴ στιγμή οἱ ἀπλοῖ καὶ ἄσημοι ψαράδες, γίνονται ἁλιεῖς τῆς οἰκουμένης, ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, θεοφόροι ἄνθρωποι, Εὐαγγελιστὲς καὶ κήρυκες τοῦ νέου σωστικοῦ καὶ σωτηριώδους κηρύγματος τοῦ Ναζωραίου καὶ μυσταγωγοὶ στὴ νέα θρησκεία καὶ βασιλεία τῆς ἀγάπης, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Οἱ ταπεινοὶ καὶ ἄγνωστοι ἁλιεῖς τῆς Γεννησαρὲτ γίνονται σοφοὶ ἀπόστολοι, διδάσκαλοι καὶ φωστῆρες τῆς οἰκουμένης.

Γιὰ τὸ μυστήριο τῆς κλήσεως τῶν πρώτων μαθητῶν· γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τὴν ἁλίευση συνεργατῶν καὶ βοηθῶν ὁ λόγος, ἀδελφοί μου, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς θείας χάριτος καὶ δυνάμεως τοῦ Ἁγ. Πνεύματος, τὸ ὁποῖον σοφίζει, φωτίζει, ἀγαθοποιεῖ καὶ τελειοποιεῖ τὸν ἄνθρωπο, μὲ μόνο προσὸν καὶ ἐφόδιο τὴν καλὴ θέληση, τὴν ἀφοσίωση καὶ τὴν ταπείωση. Ἐκλήθησαν στὸ ἀποστολικὸ ἀξίωμα ἀπὸ τὸν τόπο τῆς ἐργασίας τους. Ἐκοπίαζαν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ νυχτός. Ἐργάζονταν τίμια καὶ μὲ συνέπεια. Καὶ «ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῶ» καὶ ἔνεκα τούτου, ὑψώθηκαν καὶ σοφίσθησαν «ὑπὲρ πάντα σοφὸν» καὶ δοξάσθησαν μὲ δόξαν οὐράνιο.

Ὁ Κύριος δὲν διάλεξε τοὺς μαθητὲς Του ἀπὸ τοὺς σοφοὺς καὶ εὐγενεῖς, ἐνδόξους καὶ πλουσίους, ἀλλὰ «ἐξ ἁλιέων» γιὰ νὰ καταδειχθῆ σ' ὅλους μας ὅτι οὔτε ἡ πτωχεία, οὔτε τὸ ταπεινὸ

ἐπάγγελμα ἢ ἡ ἀπλή ἰδιωτικὴ ζωὴ μπορεῖ νὰ γίνῃ ἐμπόδιο γιὰ τὴν ἀπόκτηση τῆς ἀρετῆς, γιὰ ν' ἀγαπήσῃ κανεὶς τὸν Χριστό, καὶ νὰ Τὸν ἀκολουθήσῃ ἢ νὰ γίνῃ μαθητῆς καὶ ὄπαδός Του, μὲ φλόγα γιὰ τὴ θεία ἀγάπη, μὲ ἀφοσίωση στὸ καθῆκον, μὲ διάθεση αὐταπαρνήσεως καὶ αὐτοθυσίας, ὥστε τίποτα, οὔτε ἀντικείμενο οὔτε πρόσωπο οὔτε ἀξίωμα οὔτε πλοῦτος ἢ δόξα νὰ μπορῇ νὰ τὸν χωρίσῃ ἀπ' Αὐτόν. Τί ὠραῖα αὐτὸ τὸ ἐκφράζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα;».

Μᾶς συγκινοῦν καὶ μᾶς συναρπάζουν ὅσα συνέβησαν στὴ γραφικὴ αὐτὴ λίμνη τῆς Γεννησαρέτ. Ὁ Κύριός μας διδάσκων, ἀποκαλύπτει καὶ τὴ δύναμή Του. Γι' αὐτὸ καὶ τὴν διδαχὴ ἀκολουθεῖ τὸ θαῦμα, κατὰ τὸ ὁποῖο τὰ δίκτυα «συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολὺ» ὡς ἀμοιβὴ καὶ ἐπιβράβευση τῆς ὑπακοῆς τοῦ Σίμωνα Πέτρου, νὰ ξαναριζεῖ τὰ δίκτυα στὴ θάλασσα τῆς Τιβεριάδος. Ὁ ἴδιος ψαρᾶς ἐκπληκτος ἀναφωνεῖ «ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς εἰμι». Μετὰ τὴν διδασκαλία λοιπὸν τὸ θαῦμα· μετὰ τὸ θαῦμα ἡ ἐκπληξη, ἢ συναίσθηση τῆς ἀναξιότητος καὶ ἁμαρτωλότητος. Ἡ ὑπακοὴ στὴν ἐντολὴ τοῦ Κυρίου «φέρει καρπὸν πολύν». Τὴ δυσπιστία διαδέχεται ἡ ἀπόδειξη τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. Τέλος ἡ κοινωνία μὲ τὸ Διδάσκαλο ἀναδεικνύει τὴ συνέπεια. Τέσσερες ἀλιεῖς λαμβάνουν ὀριστικὴ κλήση γιὰ τὸ ἀποστολικὸ ἀξίωμα καὶ «ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν Αὐτῷ».

Πόσο θαυμαστὴ εἶναι ἡ βούληση καὶ ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Καὶ πόσο ταιριάζουν διδασκαλία καὶ θαῦμα, θεϊκὴ παρουσία καὶ δύναμη Θεοῦ, ἐντολὴ Διδασκάλου καὶ ὑπακοὴ τῶν μαθητῶν, πρόσκληση τοῦ Κυρίου καὶ ἀποδοχὴ τῆς ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους. Οἱ τέσσερες ἀπλοῖ ψαράδες ἐγκαταλείπουν τὰ πάντα καὶ μὲ ἀποφασιστικὴ πρόθεση καὶ πίστη τρανὴ καὶ ἀφοσίωση σπάνια ἀκολουθοῦν τὴ νέα ζωὴ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Γίνονται μαθηταὶ Του, ἀπόστολοί Του, καὶ ἀρχίζει ἔτσι ἡ σωτήριος δράση τῆς Ἐκκλησίας, πού στοχεύει στὸ νὰ σώζῃ, ἀξιοποιεῖ καὶ ὑψώνει τὸν ἄνθρωπο πρὸς τὸν Θεόν του. Ἄς προσέλθουμε καὶ ἐμεῖς στὴν ἐκκλησίαν Του πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν.

Ὑπὸ Ἀρχιμανδρίτου Νικηφόρου Α. Κυπριανοῦ.